



## "BEN AFRODİT"

Bu yanlış bîr kavram.  
Hiçbir toplum gelip  
egemenliği altına  
aldığı yerlerdeki halkı  
**yok** etmemiş ki...  
**Edemez de.\*\***

BİR KİTAP :  
Saldıray İLERİ  
Omit YAYIMCILIK  
159 Sayfa

*"BabürOn Yeri diğerlerinden hiçbir ayrıcalığı olmayan, sıradan tayı lokantalarından biriydi Görünüşte, ne önemli bir özettiği ne de denizle ilişkisinde bir olağanüstülük vardı.*

*Kahverengiye boyanmış ağaç doğrama kapısı, sokağa bakan üç penceresiye, önünden denize doğru uzanan yine ağaçtan yapılma genişçe bir teras.... Ama yine de, temiz, sevimli bir lokantaydı. Her akşam tıklım tıktım doluydu., Buraya insanları çeken Babür'dü. Gecenin bitimine yakın gitariyle YUNUS'u yorumlar, konuklarına unutamayacaktan coşkulu dakikalar yaşatırdı "*

*"Yalnız onlar değildi kadeh kaldıran Yaz dinlencesinin kısılalığına, kışın tüm özlemlerini sığdırma telaşıyla içkilerine saldıranlar da kaldırıyorlardı kadehlerini. Kadınlar çekici olma yansı içinde yapmacık kahkahalar atıyor, erkekler kendilerini kanıtama çabasıyla, bardaklarına sarılıyor, tabaklar doluyor, boşaltıyor, komiler, garsonlar durmadan koşuyor, yemek taşıyor, içki dağıtıyordu. "*

*İnsanı sevmek boyutsuz bir kavram<sup>o</sup>, diyordu.. "... kendini sever gibi. İnsanlarda, insan olmanın özünü anlamak gerekir. İnsan olduğu için seveceksin insanı,.... "*

*"Tapınağa gideceklerdi... Nasıl bir yerdi gidecekleri yer?.. Neden takılmıştı bu adamın peşine?.... "*

*"İşte oradaydı., İncecik ipek peplosunun içinde, kıvrım kıvrım salınıp geliyordu.,.. Tanrıların sevgilisi, yaşamın bereketin simgesi, aşk ve güzellik tanrıçası..... Hera'yı çileden çıkararak, Hephaistos'u çıldırtan, Tanrıları birbirine katan, onurlu güzelliğini sergilemekten çekinmeyen umut veren, ama erişilemeyen.,.,., "*

*"Sütunlu yolun bitiminde bir tapınağın ana. girişini simgeleyen, korintiyen başlıklı sütunların çevrelediği boylu boyunca uzanan*

*mermer basamakları tırmanarak, geniş bir ön alana çıktılar, inanılmaz güzellikteki sayısız mermer heykefin süslediği geniş alan, göz kamaştırıcı bir aydınlıkta, görkemli bir güzellik sergiliyordu., Tüm heykeller daha ustalarının ellerini sıcaklığını taşıyor gibi, kusursuz bir canlılıkla parlıyordu. Önlerinden geçerken Tanrıların, Tanrıçaların bir toplantısına konuk oldukları duygusuna kapılıyordu. Birden bir titreşimle uyarıldı. Bir sıcaklık, bir soluk, bir ses, tam anlamıyla ne olduğunu tanımlayamadığı bir duygu... Bu duyguyu biliyordu. İçini bir ürperti sardı: Giderek yoğunlaşıyordu iletişim, İşte oradaydı. O inanılmaz güzellikteki Tanrıçaların Tanrıçası; ak köpüklerden büyüü memetiğini çıkarmış, sağ koluyla memelerini alttan sarmış, tüm güzelliğini sergilemekten çekinmeden orada, işte orada duruyordu. Önüne gelince durdu, bu eşsiz yaratığa, soluksuz baktı kaldı. Sıcak bir duygu asılıydı havada. Canlıydı o soluk alıyordu. Bakışlarında garip bir giz vardı."*

*"Sayısız halat taşın üst ucuna bağlanmış, her biri ayrı yönlere uzatılmış, her halatın yanına sıralanmış çıplak köleler taşın düşmesini yavaşlatmak için halatlara asılmaya hazırlanıyorlardı. Praxiteles Usta gelecekti Yıllardır düşlediği taşı bu onun. Yonttuklarından daha fazla önem veriyordu bu taş. Son zamanlarda hemen hemen hergün gelmeye başlamış, taşın çıkması yaklaştıkça, daha huysuz daha acımasız olmuştu., Taşa gelecek en küçük zararı çalışanlar da çalıştıranlarda çok pahalı ödeyeceklerini biliyorlardı. İki insan boyundan uzun, kısıtlamasız istenilen figürde bir heykelin yontulabileceği, kusursuz boyutlardaydı taş. Lekesiz, çatlaksız, tenrengi bu uçuk pembe taş baktıkça, yıllardır düşlediği güzelliği bundan yaratacağına inanıyordu. Ayrıca onun için özel*



bir önemi vardı bu taşın. Gizli gizli seviştiği Afrodit rahibesi Frine \*nin bütün ayrıntılarını bu taşta işleyecekti. Taşın çkması geciktikçe, en iyi dostu Apellesin, Frine'yi model olarak kutlanması onu çıldırtıyordu. Apelles, Afrodit Anodiomen'i bitirmek üzereydi. Onuma, daha yontacak taşı bile olamamıştı. Tanrıçaların en güzeli Afrodifini bu taştan onun kıvrımları ile yaratacak, onun gizemlerini bu taşta gömecektik

"Sibel kızgın ona baktı Sonra alaycı güldü :

Saçma... Yanılıyorsun.Bu yanlış bir kavram,. Hiçbir toplum gelip egemenliği altına aldığı yerlerdeki halkı yok etmemiş ki. \*. Edemez de... Özellikle kadınları... Onlara gereksinimi vardır. Onlarla birlikte yaşamak zorundadır: Onun için sonradan gelenler de Anadolu halkı ile kaynaşmış, uyuşmuş, küttürler birbirini etkilemiş, yoğrulmuş sonunda Anadolu kültürü egemen olmuş,, Ben Anadolu'da yaşayan bütün toplumların Anadolu'ya geldiğine inanıyorum.. Atalar başka yerlerden gelmiş olsa bile,, kuşaklar sonra hepsi Anadolu 'da olmak zorunda. Bu kaçınılmaz. Toprağı suyu, havası, değişen iklimi.. Başka yerlerden taşınmış katı gelenekleri yumuşatır, yoğurur,. Anadolu'ya özgü bir biçime çevirir... Bugün Anadolu'da yaşayan kültür, yöre yöre farklılıklar gösterse bile, tüm geçmiş kültürlerin özümlemesinin oluşturduğu bir bütündür. Ben Anadolu'da doğdum... Ben Anadolu'luyum., Üzerinde yaşadığım toprağın sahip olduğu tüm kültürler benim kültürüm..."<sup>11</sup>

"Yavaş yavaş onun adım atmasına yardım ederek düzlüğe çıkıp oturdular. Gördüklerine inanamıyorlardı. Gri alacakaranlığın sardığı kubbenin altında, kaynağı belirsiz bir aydınlık sarmıştı düzlüğü. Yemyeşil çimenler, renk renk

iki insan boyundan uzun, kısıtlamasız istenilen figürde bir heykelin yontulabileceği, kusursuz boyutlardaydı faş. Lekesiz, çatlaksız, ten rengi by uçuk pembe taşta baktıkça, yıllardır düşlediği güzelliği bundan yaratacağına inanıyordu.

çiçekler, düzlüğün bir ucundan diğer ucuna uzanıyordu,. Uzakta çok uzakta böğürtlenlerin, asmaların, sarmaşıkların sardığı kayaların arasından, kaya duvarı ışıl ışıl parlıyordu. Yamacından başlayan sarp kayaların arasından çağlayan berrak dere, düzlüğe uçuyor, düştüğü yerden köpüklerle yükselen damlacıkların oluşturduğu, birbirinin üzerine sarkmış gelin kuşaklarının altında sıyrılıyor, yeşil çimenlerin arasından kıvrıla kıvrıla geçip çevresi salkım söğütlerle çevrili, masmavi parlayan kocaman bir göl oluşturuyor, diğer uçtan, beyaz mermer çakılların arasından kendine bir ezgi tutturmuş akıp gidiyordu. Kelebeklerin arıların vızıltısına, kuşların övgülü ötüşüne uzaktan Pan'ın flütü yanıt veriyordu. Sirtında her gün giydiği giysisi ile Atbena dikiliyordu gölün bir yanında. Gümüş işlemeli miğferi pırl pırl parlıyordu. Göğsü zırhlarla kaplıydı. Sağ elinde uzun kargısı, öteki elinde Meduzanın yılan kıvrımlı başı görünen kalkanı vardı. Gölün diğer yanında ise Here, başında görkemli tacıyla onlara bakıyordu. Gerdanından ayak uçlarına dek uzanan giysisi

ile dimdik duruyordu. Sibel yavaş yavaş yerinden kalktı, çimenlere doğru birkaç adım attı. Dinlenmiş, canlanmış, gözleri o gizemli ışıltılarıyla parlamaya başlamıştı., Geriye bakmadan sekerek, balerin yumuşaklığı ile attığı geniş adımlarla, diğer iki Tanrıçaya doğru ilerlerken bir eliyle de mavi peptosunun omuzundakı düğümünü çözüyordu. İpek giysi açılan adımların arasında saydamhşiyor. AfrodiVin Tannsal güzelliğini doğanın tüm canlılarının gözleri önüne seriyordu. Çözülen düğümle peplos tüy yumuşaklığı ile dalgalanıp sıyrıldı, renk renk çiçeklerin, zümrüt yeşili boy boy çimenlerin arasında kayboldu.

Önce Here tacını çıkardı. Yavaşça çimenlerin üzerine koydu. Soyunmaya başladı. Athena kalkanını söğüt dalına astı, kargısını dayadı, miğferini çıkardı Afrodit onlara yaklaştığında, üçü birden soyunmuş, çıplak berrak göle yürüdüler. Kuşlar arılar, sincaplar, tavşanlar, tüm canlılar, dryadlar, bakkhalar, sirenler, musalar, kbaritler, tüm nymphalar güzeller güzeli üç Tanrıçayı bir arada çıplak görmenin şaşkınlığıyla coşmuş tüm ezgiler bir birine karışmış, çığgın bir koro başlamıştı. Naiaslar, Nereidler'den aldıkları altın sarısı süngerlerle, Tanrıçaların vücutlarını yıkıyor, kutsal suyla yıkanan vücutlar ışık vurdukça pırl pırl parlıyordu. "

"Ben Afrodit" bir ilk kitap. Yazarı, Saldıray İLERİ. Bir yerbilimci, jeoloji topluluğundan. İLERİ, yazın dünyasına doğru ilk adımını, "Ben Afrodit" ie atıyor. Kayaları, Madenler' tanımada usta olduğu denli insanı tanıma, ıpsanı irdelemede de usta. Yalnızca dostlarını olduğu, dostluğun solunduğu bir yer, bir dünya arayışı, böyle bir serüven, mutlu sonla bitebilir mi? "Ben Afrodit" in söylemini romanda bulacaksınız